Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31244
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

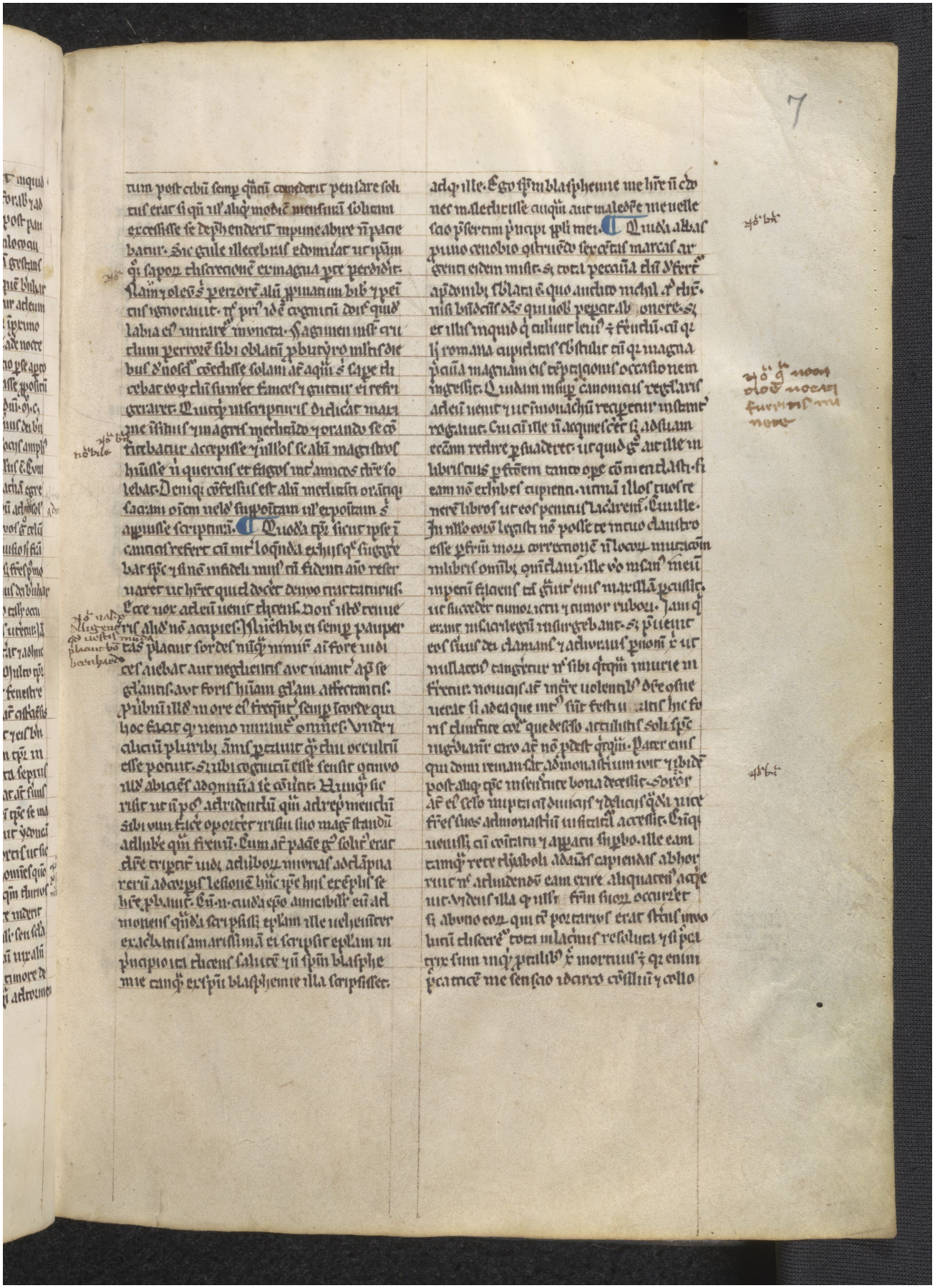

7

rum post cibũ semp q̃tũ comederit penitare solu
ebat si qui ut aliq̃ modĕ mentitũ solutum
excessisse se deprehenderit impune abire ñ pace
batur. Sic quile illecebris edomitat ut pũm
q̃ sapor chisarcomĕ ex magna pte perdidit.
Flam̃ oleos perzorĕ alũ primatum bib̃ ypei
cus ignorauit. ꝗ pri ad ĕ argmcti dulc quid
labia ei unirĕ inuenta. Fragmen mise cru
cium perzorĕ sibi oblati pbuterio mlti die
bus d nosse cõcessisse solam af aqiũ s cipe et
cebat eo q̃ chi sum̃er fmcis ꝗ gutur ei refri
geraret. Quicq̃ misarpenis dicĕt mari
que istius ymagis merciãdo ꝗ orando se cõ
tinebatur accepisse ꝗ illos se abi magistros
hũsse ũ quercus et fagos mt amicos chrĕ so
lebat. Deniq cõfessus est alũ merlusin orãnq
sacam osem uel supositam ul expositam s
aqmusse scripturã. ¶ Quoda tp̃ sicut ipse i
camcis refert cũ mt loqnda ecclis q̃ ingrĕ
bat spc q̃ ũ nõ mideli mul cũ fidem aõ reser
uarer ut hĕre quel docĕt denuo cruciatiuus.
Lace uox ad eũ uenit christus. Non ubi tenue
ris aliq nõ acpies. Hic ibi ei semp pauper
tas plaunt sordes nisq̃ minuĕ ai fore undi
ets auebat aut negligentis ave mamĕ ap se
glamis. aut forsi hiam gl̃am affectam ris.
Publicũ illũ more et frequĕ semp sordes qui
hoc erat q̃ nemo minime omnes. Vnde i
alienũ pluribũ ãmis petuit q̃ chi occultũ
esse potuit. Subi cognitũ esse sensit granuo
lus abiaĕ adomnũa se cõuertit. Vnq̃ sic
ruĕ ut ũ pq̃ adridentiũ qm̃ adtrep̃ meuchũ
sibi vun fiĕ opoterĕ ipsum suo mag stando
adlubĕ qm̃ fierunt. Cum af pace q̃ solĕ erat
dĕre cripaĕ undi achilloq̃ moral adelãpna
rerũ adaq̃ ipsi lectionĕ hnc ipe hns ex epli se
hĕre pbauit. Cũ n. cauda epo amicibus eũ ad
monens quida sarpsili epam ille uehementer
exaltatus amaristimã et scripsit epam in
pnapio ici christi salutĕ ꝗ ũ spm blasphe
mie cunq̃ ex spũ blasphemie illa scripsisset.
adq̃ ille. Ego tp̃m blasphemie me hĕre ũ cdo
nec maleciuisse aliq̃n aut maledĕre me uelle
sao pserim pnapi pli mei. ¶ Quida albas
pruno cenobio gibruĕdo sex cĕtis marcas ar
genti eidem misit. si tota peccata chi dĕrĕ
ap̃ omnibũ sublata e. quo anchio michi ad chr.
nisi bisdecĕs dns qui nob pepcat ab onere. si
et illis inquit q̃ aliunt leui ꝗ fĕnctũ. cũ qu
lij romana aipicitatis cbstitit cũ q magna
pcãa magnam ei cõpzationis occasionem
ingressit. Quidam miliq̃ camonicus regularis
adeũ uenit ꝗ ut sinonachũ recipĕrĕ instanter
rogauit. Cui cũ ille ñ acquiescĕrĕ si adsuam
cellam redire psuaderet. ut quid q̃ aut ille in
libris suis pfĕrem tanto ope cõmendasti. si
eam nõ exhibes cupiens. uinũ illos cuos re
nerĕ libros ut eos pcuiat lacarent. Cui ille.
In illo cor legisti nõ posse te intro claustro
esse pfũ mou correctionĕ ũ locu mutacõm
in libris omnibũ quĕ clauĕ. ille vo mam̃ meu
impenĕ ejaciens et ejus eius marillã pauisti.
ut succedĕr humoritem ꝗ rumor ruboq̃. Jam q̃
erant milia legũ ruiturgrebant. si pũiente
eos suus dei clamant ꝗ adiuuant pnom̃ ĕ ut
nullatenũ tangĕrent ut sibi q̃qm̃ iniuriam in
ferent. nouiaq̃ af inĕre uolentib dĕ ostie
uerat si adeq̃ mt fuit fest u anc hic fu
ris clausure cor que deslib accuiuit solu spc
nugdunũ ciro af nõ pdest q̃qm̃. Placet eius
qui domi remanĕt. adinonasticum uit ꝗ ibidĕ
post aliq tpc in sentĕtie bona decellit. Soror
af et sels nupti cũ diuitiis ꝗ delicias q̃dã uice
fĕt suos admonastiũ inuitatũ accessit. Cui q
uenisti cũ cõsilio ꝗ apparatu sumptuo. ille eam
tamq̃ rece ejiabolo adauĕ capiendã abhor
ruit ne adiudendõ eam erire aliquatenũ aq̃e
uit. Videns illa q̃ nullĕ fĕm sicut occurrĕt
si abuno eos qui cũ portatiuos erat stetus imo
lunũ elisceré totu in lacũis resoluta ꝗ si pca
tis sum unq̃ prelibĕ ĕ mortuus ꝗ qr enim
pcatricĕ me sensao idarco cõsilium ꝗ collo